

หัวข้อวิทยานิพนธ์ “พญาหงส์” วรรณกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี : การศึกษาเชิงวิเคราะห์
ชื่อนักศึกษา นางสาวโสรัตยา สังข์ทอง
สาขาวิชา จารึกภาษาไทย
ภาควิชา ภาษาตะวันออก
ปีการศึกษา 2540

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาวรรณกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี เรื่องพญาหงส์ ซึ่งปรากฏอยู่ในสมุดข่อยหรือชาวภาคใต้เรียกว่า “หนังสือขุด” จำนวน 1 เล่ม การศึกษา วิเคราะห์นั้น จะพิจารณาถึงลักษณะอักษรอักขรวิธี คุณค่าทางด้าน วรรณกรรมและสังคม

วิทยานิพนธ์นี้แบ่งเป็น 5 บท บทที่ 1 เป็นบทนำ บทที่ 2 ว่าด้วยลักษณะ การบันทึกวรรณกรรมภาคใต้ ลักษณะตัวอักษรและอักขรวิธีของวรรณกรรมเรื่องพญาหงส์ การเปรียบเทียบอักษรร่วมสมัยของวรรณกรรมเรื่องพญาหงส์ บทที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ ในเชิงวรรณกรรม บทที่ 4 ว่าด้วยการศึกษาวิเคราะห์ในเชิงสังคม และบทที่ 5 เป็นบทสรุป และข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่า อักษรที่ใช้บันทึกเป็นอักษรสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น อักขรวิธี บันทึกตามเสียงพูดในภาษาถิ่นใต้ แต่ไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน วรรณกรรมเรื่องนี้เป็นนิทานชาดก เกี่ยวกับพุทธศาสนาโดยตรง กวีน่าจะได้นำเค้าโครงเรื่อง มาจากชาดกในพระไตรปิฎก เรื่องหงส์ชาดก หรือ จากอรรถกถาชาดก เรื่อง มหาหงส์ชาดก ลักษณะของเรื่องมุ่งสอนหลักธรรมสำหรับคนทั่วไป

รูปแบบการประพันธ์ เป็นร้อยกรองประเภทกาพย์ กวีมีความสามารถในการใช้ภาษาทั้งด้าน ถ้อยคำ สำนวนโวหาร อันก่อให้เกิดอรรถรสทางวรรณคดี และยังแสดงให้เห็นถึงสภาพสังคม ค่านิยม ความเชื่อ ประเพณี วิถีชีวิตของชาวภาคใต้ที่น่าสนใจ